भवच्छक्त्यनुरोधेन सकृदेतत् प्रवर्तते ।
मत्प्रासादाङ्गनेऽमुष्मिन् शालिचूर्णं विकीर्यतां ॥ १०२ ॥
प्रदक्षिणं कुर्वतोऽस्य त्रिरत्र यदि दृश्यते ।
ब्रह्महत्यापादमुद्रा पादमुद्रानुयायिनी ॥ १०३ ॥
तदेष बधको भूत्वा सदृशं दण्डमर्हति ।
रात्रावेष विधिः कार्यो दिने पापक्षदर्यमा ॥ १०४ ॥
अथ तत्कारयित्वा स दृष्टदोषे द्विजन्मनि ।
दण्डं दण्डधरश्चक्रे द्विजत्वाद्बधवर्जितं ॥ १०५ ॥
मक्षीमघोना भर्तृघ्ने तस्मिन् विक्षितशासने ।
ततो द्विजन्मजाया सा कृताशीरभ्यधादिदं ॥ १०६ ॥
इयत्यवनिभृत्सर्गे गूढपापानुशासनं ।
कार्तवीर्यस्य वा दृष्टं तव वा पृथिवीपते ॥ १०७ ॥
दण्डधारे त्वयि क्ष्माप क्षितिमेतां प्रशासति ।
को वैरस्नेहयोः पारमनासाद्यावसीदति ॥ १०८ ॥
इत्थं कृतयुगध्येयैर्धर्म्यवृत्तान्तवस्तुभिः ।
स्वल्पोऽपि राज्यकालोऽस्य पर्याप्तैः पर्यपूर्यत ॥ १०९ ॥
स्रष्टुर्विष्टरपाथोजसंसर्गेण निरर्गलः ।
निविडं जडिमा ज्ञाने व्यधत्त धियि सन्निधिं ॥ ११० ॥
विभक्तवर्णशोभस्य तस्यासावन्यथा कथं ।